

Kære statsminister

For nogle få dage siden sagde du i FN's generalforsamling at "det er nu vi skal handle og vise vores børnebørn, at vi er i stand til at levere, på grundlag af de løfter vi har givet".

Du dumper.

1. I 2009 da du også var statsminister lovede du klart, at den internationale indsats mod klimaændringer ville blive finansieret af additionelle – altså ekstra - midler ud over udviklingsbistanden. Nu har regeringen fremlagt en finanslov, der skærer meget markant ned på klimainsatsen, som i øvrigt er gjort til en del af den udviklingsbistand, der samtidig beskæres meget voldsomt. Det er et klart løftebrud, og hvad der for børnebørnene er værre: Det bringer os ikke tættere på de nye klimamål eller FN's netop vedtagne bæredygtighedsmål. Tvært i mod. Det fjerner os fra målene og fra vores rolle som foregangsland.
2. I valgkampen i år sagde du i TV, at Venstre går til valg på at beskære udviklingsbistanden med 2,5 milliarder kroner, og "samtidig sikrer flere penge til Afrika". Venstres udviklingspolitiske udspil fra 2013 viste, at Venstre kunne beskære bistanden voldsomt, men alligevel via prioritering sikre flere penge til Afrika. Mange hævdede, at det ikke holdt, men Venstre afviste. Nu viser finanslovsforslaget, at Afrika får langt færre midler. Udenrigsminister Kristian Jensen taler om at "over en 4-årig periode vil Afrika klart have en større vægt". Underforstået: "En større andel af et lavere budget". Men dit løfte var uden forbehold. Venstre skærer, men "samtidig får Afrika flere penge". Det er et klart løftebrud. Direkte Afrika-bistand og landbrugs- og befolkningsprogrammer beskæres. Går det galt i Afrika, vil børnebørnene opleve konsekvenserne.
3. I valgkampen lagde Venstre ærligt frem at der skulle skæres i udviklingsbistanden, hvis Venstre fik magt. Finanslovsforslaget for 2016 viser konsekvenserne. Men din regering vil også skære 2,8 milliarder kroner i udviklingsbistanden for 2015, som der kun er 3 måneder tilbage af. Den tidligere regering lagde vægt på bred enighed (der inkluderede Venstre) om strategien for, hvordan vi bruger vores udviklingsbistand. Den brede enighed skulle sikre, at omverdenen kan have tillid til, at der ikke sker pludselige ændringer. I tillid til strategien og den finanslov, der blev vedtaget for snart et år siden, har programmer og internationale organisationer fået klare tilkendegivelser om støtte i 2015, som de nu mister. "Der var ikke nogen underskrift", siger Kristian Jensen, og det er muligt, men tvivlsomt, at det holder juridisk. Reelt er det et eklatant løftebrud.

Oveni løftebrudene kommer en del tom – og til dels løgnagtig – retorik:

- Vi skal gøre mere i nærområderne, lyder det fra regeringen, og regeringen har da forsøgt. Så meget endda, at der reelt er det samme beløb til humanitære indsatser næste år som i år trods beskæringer. Men er et uændret niveau mere, når vi står overfor en verdenshistorisk krise?
- Danmark er stadig i superligaen, for vi lever op til FN's målsætninger om 0,7 %. Men gør vi nu det? Danmark er et af de allermest kreative lande i OECD, når det gælder om at finansiere flygtningemodtagelse via udviklingsbistand. Sammenligner man Danmark og Tyskland, er der en verden og milliarder af kroner til forskel. Danmarks reelle udviklingsbistand er lavere, end regeringen hævder.

- Du sagde som statsminister mange kloge ting i FN den 28. september, herunder også at ”behovet for et effektivt FN har aldrig været større”. Men Danmark har over en årrække reduceret støtten til FN, og nu reduceres støtten yderligere og ganske dramatisk.

Jeg synes at dramatiske nedskæringer i den internationale indsats i kombination med manglende politisk ærlighed sender meget triste signaler i en international krisetid.

Jeg synes, det er synd for børnebørnene

Venlig hilsen
Knud Vilby